

Ændringsforslag finder jeg ingen Grund til at udtale mig om. Jeg skal dog gaa saa vidt og sige med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 1, at, da det vil lægge Lovforslaget bestemte Hindringerne i veien, vil jeg ikke stemme for det. Jeg tilføjer, at naar jeg siger, at jeg ikke vil stemme for det, vil jeg dermed ikke have sagt, at jeg vil stemme mod det.

Judenrigsministeren (Steel): Jeg kan kun gjentage, hvad jeg tidligere har sagt, at efter min bestemte Opfattelse vil Vedtagelsen af Ændringsforslaget under Nr. 1 være ensbetydende med, at Lovforslaget bliver uirksomt; selv om det kom frem som Lov, kunde det ikke iværksættes. Det er mig umuligt at indse, at nogen som helst Betydelse vilde kunne modtage en saadan Bestemmelse, hvorved det hele Anlæg vilde kunne sættes ud af Virksomhed med et Aars Forløb. Jeg skal bemærke, at naar det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds mente, at denne Medbenyttelsesret af det Stykke af Banen vilde kunne blive besværlig for Statsdriften, saa er der naturligvis i saa Henseende konfereret med Driftsbestyrelsen, og den har udtalt sig derhen, at man kunde træffe en Ordning af disse Forhold paa den Maade, at det ikke skulde staae Driften i nogen Henseende. Med Hensyn til Ændringsforslaget under Nr. 3, da tror jeg, at den Sag, at overveie, hvorledes de forskjellige Dele af Landet blive stillede ligeoverfor Spørgsmaalet om Udvekslingen af Expropriationsomkostningerne ved Anlæg af Jernbaner, er et Spørgsmaal, der dog kunde gribe noget videre om sig, end at man ved et Ændringsforslag i den allerførste Time som her endelig skulde afgjøre det. Jeg vil ogsaa gjøre opmærksom paa, at, naar det ærede Medlem ellers beklager sig over at denne Sag er fremført saa hurtig, at man ikke har havt Leilighed til at foretage de fornødne Overveielser, synes den Betragtning nærmest at maatte lede til det Ønske, at opsætte Afgjørelsen af dette Spørgsmaal til et Tidspunkt, da den hele Sag vil kunne tages under alvorlig og omhyggelig Overveielse. Jeg har ikke negtet, at det Punkt, som det ærede Medlem omtalte med Hensyn til sit Ændringsforslag Nr. 4, nemlig Maaden, hvorpaa Anlægssummen tilveiebringes, ikke blot i Henseende til Størrelsen, men ogsaa i Henseende til Sikkerheden for, at der ikke senere kunde fremkomme Banstøreligheder derved, at de bleve opsagte eller paa anden Maade, som kunde komme til at virke forstyrrende ved Anlægets Drift, er et Punkt, som jeg tillægger overordentlig megen Betydning, det har jeg aldrig negtet; men jeg har sagt, at Tilsynet med og Bedømmelsen af disse Forhold er Noget, som hidtil har været overladt Administrationen, og jeg tror, at det vilde blive noget vidtløstigt for Lovgivningsvirksomheden, om man gav sig til i saadanne Punkter som dette at give detaillerede

Regler for, hvorledes Kontrakterne med forskjellige Kontraherende skulde indrettes. Jeg tror, at det maa være Administrationens Sag at paase, at det hele Anlæg udføres paa en saadan Maade, at man har god Grund til at meddele Koncession; jeg tvivler ikke om, at den ikke vil blive meddelt i modsat Tilfælde, og jeg tror ikke, at den Sikkerhed, der vilde vindes ved en saadan Indblanden herfra, et saadant Overtilsyn med, hvad der sker ved mere private Anlæg, vilde have nogen stor eller heldig Betydning. Jeg gjentager, at jeg nærmest tror, at den Billighed, der synes at være tilstede til, at Folk paa egen Bekostning ville forbedre deres Kommunikationsmidler, vilde falde bort, naar man saae, at man skulde undergives et saadant Formynderskab. Jeg vil derfor med disse, som jeg haaber, sidste Ord indskrænke mig til at opfordre Thinget til at forkaste Ændringsforslaget Nr. 1, hvis Vedtagelse vilde være ensbetydende med Lovforslagets Forkastelse, som jo Ingen har tilfigtet. Jeg skal ganske henstille, hvorvidt man vil vedtage Nr. 2. — Jeg tilraader meget at opsætte Afgjørelsen af det Spørgsmaal, hvis Afgjørelse tilsigtes ved Ændringsforslag Nr. 3, og jeg finder mig kun foranlediget til at sige, at det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem, at, hvad jeg udtalte før, skulde indeholde nogen som helst Bebreidelse, fordi dette Ændringsforslag er fremkommet saa sent. Jeg har kun villet anføre, hvad der virkelig forholder sig saaledes, at der ikke har været Leilighed for mig til at konferere med Finansministeren om denne Sag, hvilket jeg i flere Henseender meget kunde ønske. Jeg skal derfor tilraade at forkaste Ændringsforslaget, det kan komme til sin Ret senere og vil med Nødvendighed komme til sin Ret. Med Hensyn til Ændringsforslaget Nr. 4, da tror jeg, at der haves den Garanti, der bør og efter Omstændighederne kan haves i Administrationens Tilsyn med den Slags Arbejder gennem Administrationens Ret og Pligt til at paase Maaden, hvorpaa de udføres, inden den giver Koncession. — Jeg anser det for at være et Præcedens, som paa dette specielle Punkt maatte ikke vilde have nogen afgjørende Indflydelse, det tør jeg ikke sige, jeg antager det ikke, men som i ethvert Tilfælde ikke bør gives for Eftertiden som nogen bestemt Regel; nogen absolut Sikkerhed for, at Jernbanen kan blive gennemført, naar man havde en saadan Bestemmelse, kan jo heller ikke faaes. Den paa gjældende Stiftelse eller private Mand, som meddeler et Laan uopsigeligt, kan jo gaa fallit — hvem veed, hvad der kan ske i disse Tider, hvor der er saa mange og store Spekulationer, som lede til de værste Følger — han kan gaa fallit, inden Jernbaneanlægget er fuldført, og saa staa de der. En saadan absolut Sikkerhed vil det ærede Medlem med al sin minutiøse Omhyggelighed for det Private ikke kunne faae, der maa de selv have et fornødtigt Skjøn over, hvad de kunne indlade sig paa;